

[Aksel Larsen.]

Forholdet, fordi vi mener, at det er uhyre vigtigt for de arbejdsløse, at de faar deres Penge noget før. Det er meningsløst, at en Havnearbejder, som maaske skal have 15 eller 21 Kr. i Understøttelse, skal vente 5 Dage udover Kontrolugens Afslutning paa at faa disse Penge. Hvis en Arbejdsmand har Arbejde, slutter Lønugen i Regelen med Onsdag, og han faar Pengene om Fredagen. De arbejdsløse gaar til Kontrol — det er et uhyre let Regnskab —, og deres Uge slutter Onsdag, men mange af dem faar først næste Tirsdag, ja endog saa næste Onsdag de Penge, de har til gode.

Dette er fuldkommen urimeligt, det belaster dem i Realiteten med 3—4—5 ekstra Karensdage. Vi synes, at det Forhold burde ændres, og det kan ogsaa ændres, og jeg er ganske sikker paa, at hvis Regeringen og Socialministeren personlig vilde interessere sig for det, vilde det blive ændret omtrent den Dag i Morgen. Jeg har fremdraget det her for at se, om der ikke skulde være nogen Mulighed for at faa det ændret.

Hvad angaar Bekostningen, er det sikkert rigtigt, at Gennemførelsen af disse Forslag vilde koste ganske betydelige Summer. Naturligvis er Socialministeren og Socialministeriet langt mere kompetente til at regne Omkostningerne ud, end vi er, og vi forlader os ogsaa i den Henseende paa Socialministeriets Beregning. Vi føler os forvisset om, at de Summer, man regner med, der bliver Brug for, ikke er for lavt ansat, for det kan man jo ikke mistænke Socialministeriet for. Altsaa, der skal bruges en hel Mængde Penge, og dertil bliver der fra Regeringens Side sagt: Vi har dem ikke.

Jeg tror, det vil være rigtigt at stille Spørgsmaalet noget anderledes. Jeg tror, det vil være rigtigt at gaa ud fra dette: Er de Understøttelser, der her bliver foreslaaet, for meget til de arbejdsløse, eller er det Minimummet af, hvad man kan byde dem. Jeg skal ikke komme ind paa en længere udførlig Argumentation for, hvorfor jeg mener, dette er nødvendigt, men jeg skal henvise til min Tale under Behandlingen af Regeringens Forslag om Udvidelse af Arbejdsløshedskassernes Ret til at udbetale Understøttelser, hvor jeg meget udførligt gjorde Rede for de Synspunkter, hvorefter vi mener, man har Pligt til at yde de arbejdsløse noget mere, end man giver dem.

Der er ingen her i dette høje Ting, der saa meget som har forsøgt at bestride Kærnepunktet i denne Tale, ingen, som har været at sige, at det, der kræves, er for meget,

eller at de arbejdsløse lever for godt, aldeles ikke. Jeg har mange Gange her fra Talerstolen efterlyst Talere, der vilde komme og fremsætte saadanne Paastande, og da det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har lovet at tage Ordet efter mig og samtidig har lovet ikke at beskæftige sig med, hvad jeg har sagt, er jeg nødt til at erindre ham om, at han skylder mig Svar paa det Spørgsmaal, jeg har stillet til ham som Ordfører for Venstre: anser Venstre og det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen de Understøttelser, som foreslaas her, for at være for høje? Mener Venstre, at de arbejdsløse fører en fraadsende Tilværelse, at de lever højt paa Statens Bekostning, og at det derfor vilde være rimeligt at forlange, at de faar noget mindre i Understøttelse, for det var jo det Krav, det ærede Medlem stillede forleden, da Regeringens Forslag var til Behandling.

Hvis det virkelig er Venstres Mening, anmoder jeg det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen om at staa her op og talmæssigt, ved at opstille et Budget for en arbejdsløs Familie, paavise, at de faar for mange Penge, eller at Forslaget, hvis det gennemførtes, vilde give dem for mange Penge. Hvis det ærede Medlem ogsaa denne Gang undlader i det mindste at gøre Forsøg paa dette, ja, saa skal jeg ikke stille Spørgsmaalet oftere, saa tror jeg i hvert Tilfælde, vi kan blive enige om, at saa er det, fordi det ærede Medlem ved, vi har Ret, men ønsker at begaa Uret.

Hvor skal Pengene komme fra? Ja, som sagt, vi stiller først Spørgsmaalet: hvad er nødvendigt, og saa maa vi se at skaffe Midlerne. Og dér kommer vi ikke bort fra, at der findes en hel Række Omraader, hvor Staten kunde spare Penge, som nu gives ud til uproductive Formaal. Vi kommer ikke udenom; at der endnu findes Skattekilder, som ikke er udtørret, ved hvis Hjælp man kunde skaffe de til en ordentlig Kriselovgivning nødvendige Midler. En af disse Veje har vi anvist ved det Forslag, vi har stillet, og som er blevet behandlet tidligere i Dag, og vi skal, som sagt, ogsaa være villige til at anvise andre Veje. Naar vi kommer til Finanslovbehandlingen, er vi f. Eks. villige til at anvise Felter, hvor det er muligt at opnaa endog saa meget store Besparelser, og jeg vil tilføje, hvor det endda er muligt selv efter Socialministerens Teorier at gennemføre disse Besparelser.

Det er nemlig saadan, at en Lov ikke kan gennemføres, uden at den samler Flertal i begge Ting. Finansloven skal ogsaa samle Flertal i begge Ting for at blive gennemført,